

2022.07.31.

Köszöntés: „Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szíved kéréseit! Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik: világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít. Légy csendben, és várj az ÚRra!” (Zsolt37,4-7a) Ámen

Ének:

68:1-3: „Hogyha felindul az Isten...”

240:1: „Ó én két szemeim...”

240:2-7: „Megragadlak Uram...”

Előfohász: Krisztus azonban, mint Fiú hú a maga házához. Az Ő háza mi vagyunk, ha a bizalmat és a reménység dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk. Ámen (Zsid 3, 6)
Ámen

Lekció: Zsoltárok könyve 33, 1-22 Lelkünk épülésére és hitünk megerősítésére olvasom felétek Istennek szent igéjét, amely megírva található a...

Előima: Mindenható Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Hisszük, hogy Te ügyelsz az istenfélőkre, és számon tartod a tieidet, ezért úgy vagyunk ma itt, mint akik hozzák hálás életüket,... akik szüntelenül egyedül Téged akarnak dicsérni. Add hát, hogy víg szívvel tudjunk dicsőíteni téged. Hiszen van okunk az öröme Általad és Előtted, amikor gyönyörködni jöttünk ide Benned, rácsodálkozva mindarra, amit a hét folyamán is elvégeztél életünkben és gyülekezetünkben.

Kérünk Istenünk Te, Aki látod múltunkat, jelenünket és jövőnket szeretetteddel jöjj ma közénk, és segíts nekünk abban, hogy felismerjük bűneinket és mulasztásainkat, hogy ezekből megbánás és bocsánat kérés származzon. Kérünk, segíts abban, hogy kegyelmedet elfogadva egyedül Neked akarjunk élni és szolgálni,... hogy olyan boldog nemzet legyünk, amelyiknek Istene az Úr, reménységének fő forrása a teremtő Isten, aki ma is képes életetekbe belenyúlni, tervét érvényesíteni hívő és hitetlen életében egyaránt.

Urunk Te tudod, hogyan érkeztünk ma Eléd. Hozzuk ma is a jó és a rossz híreket, a héten megtapasztalt áldásokat és terheket, hozzuk mindazokat, akik szeretnek minket, s

egyben ellenségeinket is, jövünk lelki és testi nyavalyáinkkal egyaránt, s kérünk te csendesítsd el miérettjeinket és zúgolódásainkat.

Segíts bennünket abban, hogy akaratodba-terveidbe bele tudjon simulni, s teljes mértékben Rád bízni életünket.

A Te igaz Igédre várunk ma is, ami hűségesen cselekszik, ami erősíti reménységünket, és elhallgattatja indulatainkat, hogy valóban tiszta szívvel legyünk itt, s kérni tudjuk annak a Szentléleknek a működését, aki utakat tör bensőnkben, s rámutat hibáinkra, bűneinkre és mulasztásainkra.

Szentlélek Isten formálj minket egy olyan testvéri közösséggé, ami egy Úrra tekint, egy keresztnak az árnyékában pihen meg, és töltődik fel azzal az erővel, ami a Lélek ereje.

Dicsőítünk Téged Atyánk, hatalmas tetteidért, ami megtart bennünket közeledben. S kérünk Téged áld és szentel meg azokat az életkeket, amelyek ma élő víz forrását keresve a Te szent hajlékodon összegyűltek. Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat Ámen

Igehirdetés előtti ének: 305:3: „Ó Isten bölcsességének Megfoghatatlan titka!”

Textus: Zsoltárok 33, 20-22 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek segítségül hívásával megírva található...

„Lelkünk az URat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk. Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk. Maradjon velünk, URam, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Amikor új éneket kér tőlünk az Úr nem azt akarja, hogy valami újat költünk, rímekbe szedve gondolatainkat, hanem választ vár megtapasztalt tetteire. A dicsőítés hangját várja, amelyben felismerhető, hogy minden jó, ami beárad az életünkbe az Isten irányából jön. Vigadjatok, adjatok hálát, énekeljete! Én magam nem tudok mást tenni, amikor egy hét leforgása után olyan alkalmakon vehettük részt gyülekezeti tagokkal, ahol dicsőíthettük Atyánkat. Múlt szombaton Budapesten 40 ezer fiatallal adhattunk hálát Urunknak azért, hogy szeretetével tele van ez a föld. Valamint gyülekezeti táborunk alkalmával a legkisebbekkel rácsodálkozhattunk arra, hogy míg sokszor mi nem értjük Isten útjait, addig tervében ott

vagyunk mindnyájan és a testvéri kapcsolatokon keresztül is, a legszűkebb családi közösségen belül is nemcsak beszélhetünk a hűségről, megbocsátásról, jóságról, irgalmasságról és hitről, hanem Krisztus ereje által meg is élhetjük a mellettem élők irányába. S ilyen formában is dicsőíthetjük Istenünket a mi hús-vér templomunkban, életünkkel, amikor gyógyulnak a lelki sebek, feledésbe merülnek a fájó, szűrő megjegyzések, arckifejezések és sértések. Mert szívünk öröme nem fog soha növekedni, ha ott állunk a saját utunkban. Szívünk örömének növekedésére hív bennünket a mai igénk, hiszen aki Isten Igéjének vezetése alatt él, annak valóban beárad az életébe Isten szeretete, úgy hogy azután őszintén tud vigadni, mindenért, amit eddig megélt hálát adni, valamint minden énekben, amivel dicséri teremtő Istenét tud imádkozni, segítséget kérni, és oltalmat várni kapcsolatban maradva azzal az Istennel, aki ha megengedte életünket, akkor gondot is visel rólunk.

Mikor örültünk igazán? Mikor vigadtunk és énekeltünk úgy, ahogyan teremtő Atyánk kéri tőlünk? Annyi sok kifakult mosoly van körülöttünk, és sajnos sokszor nem is tudjuk értékelni azokat a dolgokat, amikben részünk lehet Isten kegyelméből. Rossz az irány, amelybe nézünk, abban a mókuserékben futunk, ami megemészti életünket, borús oldalát láttatja csak napjainknak, s ilyen állapotunkban hatunk egymásra, mert egy-egy embernek csak a látványa is, még az életkedvünket is képes elvenni.

Valami nem jó így..., nagyon sok beszélgetés végén ott van életünk értékelése, keressük a válaszokat fáradságunkra, kimerültségünkre, s már lassan annak örül legjobban az ember, ha nem lát senkit, ha békén hagyják.

Hová lett a szívbéli vidámságunk? Hová lett örömünk forrása? Miért nem jelent számunkra örömet a teremtett világ látványa, vagy a mellettünk élő teremtmény jelenléte? Hiszen azt mondja Isten Igéje, hogy Isten szeretetével tele van a föld, s ha ez a Szeretet nem mozdítja meg érzéseinket és hitünket, akkor valóban gond van.

Maga Isten vizsgál meg bennünket Igéjén keresztül egyenként, hiszen Ő nemcsak a külső eseményeket látja, hanem a szív elrejtett titkait is. A szívünk pedig az Isten iránti legmélyebb érzéseinket őrzi, amik tetteinkben vezérelnek minket.

Viszont ezek lehetnek azok az érzések, amik évek hosszú sora alatt lerakódnak, és képtelen szabadulni tőle az ember, szinte megemészti testét és lelkét, s elveszi azt a szívbéli vidámságot, ami apró dolgoknak is tud örülni, mert látja benne Isten áldását.

Ezért, amikor Isten Igéjét hallgatjuk ne csak azt figyeljük, hogy mit visz be az életünkbe, mit forgat befelé, ami képes megújítani és megeleveníteni, hanem azt is, amit kiforgat a szívünkből, hogy tudjuk elengedni sérelmeinket, a bántó szavakat vagy tetteket,

hogy az maradjon meg bennünk, ami épít, s ne az, ami leépít. Az maradjon meg, ami életet, s ne csak túlélni akarjuk napjainkat.

Az Úr a szív formálója, Ő az aki az életet adta, meg is mutatja és meg is mondja, hogy hogyan kell élnünk.

S az új ég és az új föld teremtése mellett, ígértünk van, hogy minket is újjá teremt. Újjá teremt ha engeded, ha van bátorságod elengedni múltad úgy, hogy jövődet rábízd Istenedre. S életedben ott lüktet, hogy az erős Isten jelen van a világban, ma is él és uralkodik.

De, amíg minden másba kapaszkodunk és utolsó lehetőségként vetjük csak be Isten erejét, vagy az ima erejét, addig ne várjuk, hogy boldog nemzetnek neveztetünk, hogy énekünk új, és hálaadásunk tiszta, s vigadozásunk Isten szerinti lesz.

Isten formálta mindnyájunk szívét, a szív pedig az egész belső emberünk jelképe, egész valónk, amiben ha hiba van Isten észreveszi, sokszor hamarabb, mint mi magunk, s elkészíti a gyógyulás útját. De arra törekednünk kell, hogy szívünk állandó felülvizsgálat alatt legyen, mert minden, ami elválaszt az Úrtól, az ellenünk működik. Az ima eszközként jelen lehet az életünkben, aminek segítségével önvizsgálatot tarthatunk, mert általa felszínre jöhetnek valós nyomorúságaink, ami által fokozatosan zavartalanabb lehet az életünk. Mert nem működik az a háztartási gépünk sem, amelyet elfelejtünk bedugni a konnektorba. S ha a Teremtőtől elszakadunk mi magunk is, akkor zavarodottá lesz az életünk, szenvedésekkel teli, s csak vágyként lesz előttünk mindaz, amit megígért az övéinek az Úr.

Ha ma szenvedőként vagyunk jelen, akkor a zsoltárossal együtt meg kell tanulnunk várni, Isten nevében bízni, és reménykedni. Tudva azt, hogy az Úrnak terve van velünk. Terve van minden étellel, amit ő megenged, s amikor szívünket megérinti hűségének és szeretetének az ereje akkor engedjük, hogy formálja szívünket, és tisztítsa mindazt, ami bűnként, szennyként, lerakódott, az idő által felgyülemlett szemétként ott van az életünkben, s nem enged olyan napokat élnünk, amelyet az Úr rendelt nekünk.

Lelkünk az Urat várja, Ő a mi segítségünk és pajzsunk. Eddig is és ezután is egyedül az Úr lehetett/lehet az, Akiben nem csalódtunk. S ha segítségül hívjuk a nevét, akkor Ő megszabadít minket a gonosztól. S ha pajzsként ott van előttünk, akkor segítségével bármilyen akadályt leküzdhetünk. Ami miatt talán ebben a pillanatban rettegünk, az visszatekintve majd pár nap, vagy hét múlva a hála szavára indít mindnyájunkat, s egyedül benne lehet szívünk öröme, mert szent nevében bízunk. S addig, amíg bízni tudunk, nem emberben, hanem Istenben, addig állandó kapcsolatban lehetünk Teremtőnkkel. Egyfajta belső megnyugvás és belső békesség töltheti el szívünket, mert tudjuk, hogy kiben bízunk, és kiben reménykedünk. Mert tudjuk, hogy ki az, aki figyeli az istenfélőket, s mert tudjunk, hogy

az Úr előttünk megy és utat készít bármerre is járunk, hogy tudta nélkül nem érhet bennünket semmi.

Maradjon velünk Uram szereteted, mert mi is benned reménykedünk. Az utolsó verse pedig ennek a zsoltárnak, ha mindenkor könyörgésként elhagyja ajkunkat, akkor napról napra újra és újra átélhetjük, hogy van miért hálát adni, mert az Úr szeretetének jelenlétét saját bőrünkön is tapasztalhatjuk, akkor amikor felkelünk, hogy még tart a kegyelem az életünkben, s minden nappal lehetőségem van megújítani kapcsolatomat Istennel, megvizsgálva szívem, elkérve hitem és reménységem.

Maradjon Uram velünk szereteted. Ettől fontosabb dolgot nem is kérhetünk, mert amikor ezt a szeretetet az értünk adatot Krisztusban magunkévá tesszük, akkor új éneket éneklünk, mert élünk több nem mi, hanem él bennünk az a Krisztus, az a Krisztus, akinek vére által eltöröltetett minden bűnünk, szenvedésünk és hálára indít szívbeli vidámságunk forrását felismerve.

Maradjon velünk Uram szereteted, mert mi is benned reménykedünk. Mi is pozsonyi gyülekezeti tagokként, akik ma dicsőíteni jöttünk ide Istenünk 3x szent nevét.

A hűséges Úr tegye áldottá igéjét bensőnkben, hogy mindaz, amit eddig megtapasztaltunk életünkben, arra úgy tudjunk tekinteni, mint Isten szeretetének jelére, ami Krisztusunkban jelent meg, ...aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ámen

Utóima: Szerető Atyánk az Úr Jézus Krisztus által!

Köszönjük Neked, hogy olyan Atyánk vagy, aki beleszólsz életünkbe. S igéd által képes vagy arra, hogy elindítsd szívünk vizsgálatát, érzéseink, szavaink, tetteink értékelését. Kérünk hát, hogy Szentlelkeddel maradj velünk, hogy mindenkor benned tudjunk reménykedni, s ígéreteidben bízva élni, tudva azt, hogy akik Téged szeretnek, azoknak minden a javukra van. Segíts, hogy a rosszban meglássuk kegyelmed, és a jóban ne felejtsünk el Neked hálát adni.

Így hozzuk Eléd a mi életünket és gyülekezetünket.

Imádkozunk mindazokért, akik ma hallották igédet, s megköszönjük Neked azokat az életeteket, akik hálából jönnek és keresnek Téged, tudva azt, hogy egyedüli segítségünk és pajzsunk Te magad vagy,...így soha nincsenek egyedül, hanem állandó kapcsolatban élnek Veled.

Urunk imádkozunk vasárnapjaink megszenteléséért, hitünk növekedéséért, presbitereink szolgálatáért, gyülekezetünk időseiért és megfáradtaiért. Gyülekezetünk gyermekeiért azokért, akik a hét folyamán velünk táboroztak. Te őrizd ennek a világnak a

gyermekait, adj nekik testi-lelki egészséget, békességet, elég bölcsességet, de legfőképpen olyan helyzeteket és alkalmakat, ahol Krisztusukat megismerhetik és dicsőíthetik.

Könyörgünk azért a táborozó kislányunkért, aki pénteken nagyapjától vett végső búcsút. Kérünk, Te vigasztald és erősítsd a családot. Könyörgünk a testvéri kapcsolatokért, s imádkozunk a megszületendő gyermekekért is, akik által testvérré formálod majd gyermekeidet. Vezess bennünket abban, hogy olyan gyülekezet tudjunk lenni, akik előtt nem bizonytalan cél lebeg, hanem biztos cél, amely az üdvösség felé visz.

Imádkozunk idősebb testvéreinkért, a kórházban lévő hozzátartozóinkért. Könyörgünk Urunk mindazokért, akik újra vírussal fertőződtek meg. Te őrizd választottaidat.

Köszönjük, hogy még tart a kegyelem, és lelkünk várhat Rád. Kérünk szívünk mindenkori öröméért, hiszen mi is szent nevedben bízunk, s egyedül benned reménykedünk. Krisztusért hallgass meg minket Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok....

Adakozás: Felhívom a testvérek figyelmét az adakozás szolgálatára...

Áldás: „Maradjon Uram velünk szereteted, mert mi is benned reménykedünk.” (Zsolt33,22)
Ámen

Hirdetések:

Záró ének: 474: „Istennel járni, lakozni...”